

Derimod er der i de senere år – ikke mindst op til den ny række af forsøg med lokal radio- og fjernsynsvirksomhed, som blev muliggjort ved ændringen af loven i 1981 – fremkommet en del ønsker om at måtte anvende større kabelanlæg til at udsende programmer om enkeltstående begivenheder, uden at der var tale om udsendelser, der skulle indgå i et egentligt forsøgsprojekt.

Under hensyn til den i bemærkningerne til bestemmelsen i 1973 udtrykkeligt lagte begrænsning for dens anvendelsesområde har ministeriet imidlertid ikke ment, at der var grundlag for at udstede regler, hvorefter de fremsatte ønsker kunne imødekommes.

Den på området stedfundne udvikling taler for, at der nu fastlægges den forståelse af bestemmelsen, at kulturministeren efter forhandling med ministeren for offentlige arbejder kan udstede regler, som tillader anvendelsen af såvel større som mindre fællesantenneanlæg m.v. til enkeltstående udsendelser.

Så længe den nuværende periode for forsøg med lokal radio- og fjernsynsvirksomhed løber i henhold til lovens § 1, stk. 2, (ved hjælp af radioanlæg), og § 2, stk. 2, (ved hjælp af kabelanlæg) – dvs. i 3 år fra den 1. april 1983 – må sådanne regler ses i lyset af forsøgsordningen. Det er forsøgsordningens formål at tilvejebringe det fornødne erfaringsgrundlag til belysning af, om der senere bør lovgives om adgangen til at tillade *permanent* lokal programvirksomhed uden for Danmarks Radio.

Hovedlinjerne i det kommende regelsæt vil være følgende:

Ordningen skal generelt være administrativt enkel. Der skal ikke af indehavere af fællesantenneanlæg m.v. søges nogen tilladelse til programvirksomheden, idet de direkte af reglerne skal kunne aflæse, om en påtænkt aktivitet må finde sted.

Formålet med nyordningen skal være at skabe grundlag for at imødekomme de ønsker, som er fremkommet om at kunne bringe enkeltstående udsendelser af lokal karakter, såsom kommunevalg, kommuneplandebatter, gudstjenester, idrætsarrangementer, byfester, kulturuger m.m.

Der er således ikke tale om at foregribe resultaterne af forsøgsordningen med lokalradio og -fjernsyn, der vedrører en mere permanent udsendelsesvirksomhed. Der bør derfor formentlig lægges visse tidsmæssige kriterier for, hvornår der er tale om enkeltstående udsendelser.

Da der ikke skal kræves tilladelse i det enkelte tilfælde, bør der tilvejebringes hjemmel for bøde-

straf i tilfælde af overtrædelse af de regler, som bliver gældende.

Til nr. 2

I forbindelse med drøftelserne om etableringen af et sendernet for tv-2 har forskellige modeller til afholdelse af anlægsinvesteringerne været vurderet. Dette må ses på baggrund af, at en anvendelse af den normale bevillingspraksis for Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenet, hvor staten står i forskud med anlægsrammen, medfører, at en tilbagebetaling først finder sted i takt med forrentning og afskrivning. Herved opstår i denne forbindelse en uønsket belastning af statsfinanserne, hvor udgangspunktet har været, at omkostningerne ved sendernet til i forhold til statens budget bør være neutrale.

Sendernet for tv-2 er planlagt og projekteret af Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenet og vil omfatte 16 hovedsendere (eller 18, hvis amtsbaseret regional udnyttelse ønskes). Anlægsudgiften er 450–500 mill. kr. til afholdelse over 4½ år, hvorefter der vil være landsdækning. I dette beløb indgår Generaldirektoratet for Post- og telegrafvæsenets bidrag (under 2 pct.) til forberedelsen af de tekniske anlægs integrering i telenettet.

Investeringernes omtrentlige fordeling pr. år for 16 stationer:

1. år	15 mill. kr.
2. år	150 mill. kr.
3. år	170 mill. kr.
4. år	95 mill. kr.
5. år	20 mill. kr.
I alt	450 mill. kr.

Investeringerne i det første år (1984), der primært omfatter udgifter til projektering, vil kunne afholdes inden for Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenets bevillinger i henhold til finanslovsforslaget for 1984.

Iværksættelsen af de egentlige anlægsarbejder kan derved afvente konkretisering af kredsen af koncessionshavere samt forpligtelsen for disse til at aftage ydelse over sendernet i et fastsat minimumt omfang.

Overvejelserne omkring finansieringsformen for et nyt sendernet er mundet ud i, at ministeren for offentlige arbejder – tilsvarende som tidligere forudset i forbindelse med projekterne omkring Københavns lufthavn og Storebæltsbroen – får mulighed for igennem en særlig lånoptagelse at tilvejebringe investeringsmidler til tv-2 sendernet. Ved denne fremgangsmåde opnås, at betalingen for